

3. Kas direktiivi 98/59 artikli 1 lõike 1 viimases lõigus kasutatud mõiste „tööandja algatusel toimunud töölepingu lõpetamised, mille üks põhjus või mitu põhjust ei ole seotud asjaomaste üksiktöötajatega” hõlmab töölepingu lõpetamist tööandja ja töötaja kokkuleppel, mis vaatamata sellele, et see toimus töötaja algatusel, tuleneb tegelikult töötingimuste eelnevast tööandja algatusel muutmisest ettevõtte majandusraskuste tõttu, ja selle eest makstakse lõppkokkuvõttes sama suurt hüvitist, kui töölepingu põhjendamatu ülesütlemise eest?

⁽¹⁾ Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 225, lk 16; ELT eriväljaanne 05/03, lk 327).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 18. septembril 2014 – SIA „Veloserviss” versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-427/14)

(2014/C 421/30)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SIA „Veloserviss”

Vastustaja: Valsts ieņēmumu dienests

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 78 lõiget 3 tuleb tõlgendada selliselt, et õiguspärase ootuse põhimõtte piirab võimalust, et viiakse läbi uus tollivormistussjargne läbivaatamine ja et esimese tollivormistussjargse läbivaatamise tulemused vaadatakse uuesti üle?

Kas liikmesriigi õiguses võib kehtestada nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 78 lõikes 3 silmas peetud tollivormistussjargse läbivaatamise menetluse ja piirid kontrollide tulemuste uuesti läbivaatamisele?

Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 78 lõiget 3 tuleb tõlgendada selliselt, et liikmesriigi õigusnormides võib õiguspäraselt kehtestada piirangud esimese tollivormistussjargse läbivaatamise tulemuste uuesti läbivaatamiseks juhul, kui saadakse teavet, mille kohaselt tollialaseid õigusnorme on kohaldatud ebaõige ja mittetäieliku teabe põhjal, mis on selline asjaolu, mis ei olnud esimese tollivormistussjargse läbivaatamise otsuse vastuvõtmise ajal teada?

⁽¹⁾ ELT L 302, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 18. septembril 2014 – Air Baltic Corporation AS versus Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

(Kohtuasi C-429/14)

(2014/C 421/31)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Air Baltic Corporation AS

Muu menetlusosaline: Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba

Eelotsuse küsimused

1. Kas Montréali konventsiooni artikleid 19, 22 ja 29 tuleb käsitada ja tõlgendada nii, et lennuettevõtja vastutab kolmandate isikute ees – sealhulgas reisijate tööandja ees, kes on juriidiline isik, kellega on sõlmitud reisijate veo leping – kahju eest, mis on tekkinud lennu hilinemisest, mille tõttu hagejale (tööandjale) tekkisid lisakulutused (näiteks reisikulude väljamaksmine)?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas Montréali konventsiooni artiklit 29 tuleb käsitada ja tõlgendada nii, et nendel kolmandatel isikutel on õigus esitada lennuettevõtja vastu nõudeid muudel alustel, näiteks tuginedes siseriiklikule õigusele?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti Vabariik) 19. septembril 2014 – Valsts ieņēmumu dienests versus Artūrs Stretinskis

(Kohtuasi C-430/14)

(2014/C 421/32)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Valsts ieņēmumu dienests

Vastustaja: Artūrs Stretinskis

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93⁽¹⁾ (millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92⁽²⁾, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artikli 143 lõike 1 punkti h tuleb tõlgendada nii, et see viitab mitte üksnes olukordadele, kus tehingu pooled on vaid füüsilised isikud, vaid ka olukordadele, kui esinevad perekondlikud või sugulussidemed ühe poole (juriidiline isik) juhi ja teise poole (füüsiline isik) või teise poole juhi vahel (kui see teine pool on juriidiline isik)?
2. Kas jaatava vastuse korral peab vaidlust lahendav kohus põhjalikult hindama juhtumi asjaolusid seoses kõnealuse füüsilise isiku tegeliku mõjuga juriidilisele isikule?

⁽¹⁾ Komisjoni 2. juuli 1993 aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

⁽²⁾ Nõukogu 12.oktoobri 1992.aasta määrus (EMÜ), millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

National Iranian Oil Company 23. septembril 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 16. juuli 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-578/12: National Iranian Oil Company versus nõukogu

(Kohtuasi C-440/14 P)

(2014/C 421/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: National Iranian Oil Company (esindaja: advokaat J.-M. Thouvenin)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon